

Under den Diskussion, som i de sidste Aar er bleven ført om, hvorledes den kjøbenhavnske Handelsstand paa en fyldigere Maade end hidtil bedst skulde kunne udnytte Kjøbenhavns gode Beliggenhed, navnlig under Hensyn til den for Tiden formentlig gunstige Situation for Udvidelsen af Transithandelen, maatte Opmærksomheden som Følge heraf særlig blive henvendt paa Udvidingen af den alt bestaaende Frilagerinstitution som et til Opnaaelsen af det fornævnte Formaal egnet Middel, og der blev derfor den 27de Oktober 1880 af Finansministeren nedsat en af Repræsentanter for Handelen og Lødbøvesenet bestaaende Kommission med Generaldirektøren for Skattevesenet som Formand, og blev bemeldte Kommission anmodet om at tage under Overveielse:

- 1) Om en Udvidelse af den nuværende Frilagerinstitution paa Grundlag af de i Loven af 4de December 1863 indeholdte almindelige Bestemmelser overhovedet er af væsentlig Betydning for den kjøbenhavnske Transithandel;
- 2) om i bekræftende Fald den Udvidelse, der krænges til, ikke gaar ud over det i Praxis allerede tilstedeværende Frilagersystem, saa at der kun behøves en Forøgelse af de nuværende Lokaltiteter til Benyttelse væsentlig paa samme Maade som hidtil;
- 3) eller om en Udvidelse af selve dette System behøves, saa at andre Varer end hidtil kunne benytte Frilager, og da hvilke Varer, særlig og saa saadanne, for hvilke alt haves Kreditoplagret;
- 4) eller om mulig Forandringen maatte føre saa vidt, at en Behandling eller Bearbejdelse af de oplagte Varer i større Maalestof end nu kunde foregaa i selve Frilageret, og da i hvilket Omfang m. m.;
- 5) hvorvidt Frilagerne i det Hele eller for visse Klasser af Varer maatte forblive som hidtil under Lødbøvesenets Bestyrelse eller dets Virksomhed indskrænktes i det Væsentlige til en Grændsebevogtning, medens Frilagerets Oprettelse og Bestyrelse blev overladt til den private Virksomhed, samt
- 6) hvor Frilagerne alternativt i Forhold til Besvarelsen af de forskjellige Spørgsmaal henfigsmæssigt maatte kunne etableres.

Kommissionen afgav derefter under 22de Januar 1881 den som Bilag nedenfor trykte Betænkning, hvoraf fremgaar, at Kommissionens Overveielser have ført til det Resultat, at Frilagre, indrettede paa Grundlag af de i Loven af 4de December 1863 indeholdte Bestemmelser, først fuldelig vilde vise deres Nytte ved en ganske væsentlig Udvidelse, navnlig hvad Lokalerne angaar, om end selv et saadant udvidet Frilager alene ikke vil være tilstrækkeligt til at stille den kjøbenhavnske Handel saa frit som en paa udenlandsk Mellem-

handel rettet Virksomhed udkræver, men at hertil maa fordres en egentlig Frihandelsplads som afsluttende Led i de paa Grund af Lødb- og Støbsafgifter for Handelsens Skyld indførte Institutioner. I Overensstemmelse hermed foreslaar Kommissionen derfor:

At Finansministeriet snarest muligt erhverver det det Classenske Fideikommiss her i Staden tilhørende Komplex af Grunde og Bygninger mellem Amaliegade, ny Løldbodgade og almindelig Hospital, hvilket Terræn bringes i umiddelbar Forbindelse med Lødboden ved en Nedlægning af ny Løldbodgade; at der paa den saaledes tilveiebragte Udvidelse af Løldbodpladsen opføres Frilagre med Kontorer, der fra Lødboden forsynes med personlig og mekanisk Arbeidskraft, navnlig ved Anbringelse af Dampkraft paa Lødboden til tillige at betjene Lødbøvesenets Pakhus; at Finansministeriet ligeledes saa snart som muligt gjør Skridt til, at der ved Kysten ud for Blindesinstituttet ved Kjøbenhavn indrettes en Frihavn med Anlæg ved dybt Vand, Indhegning mod Lødbodterritoriet og Bygninger for Lødbkontrol, Post- og Telegrafvesenet, Sporforbindelse med de sjællandske Jernbaner, og at de foreløbig fornødne Quaisture samt et større Pakhus til Ubleining opføres, medens Grunden ellers overlades Private mod et billigt Vederlag.

Uagtet Indretningen af Frilager kun er en Del af de Kommissionsforflag, som sigte til at gjøre Kjøbenhavns Handel saa uafhængig af Skattesystemet som muligt, har man dog, da Anlægget af en Frihavn ikke kan fremmes uden i næste Forbindelse med Afgjørelsen af Spørgsmaalene vedrørende Kjøbenhavns Havnesforhold i Almindelighed, i Betragtning af den Vigtighed, som der maa tillægges Sagens hurtige Fremme, troet foreløbig at burde arbejde paa Frilageranlæggets Gjennemførelse for sig, idet man forbeholder sig senere at fremsætte Forslag om Anlægget af en Frihavn. Man skal imidlertid dog allerede nu oplyse, at det af den med Indenrigsministeriet førte Forhandling fremgaar, at saavel bemeldte Ministeriums som Havnebestyrelsens Medvirkning kan ventes for at se Kommissionens Plan om Anlægget af en Frihavn omtrent ud for Blindesinstituttet realiseret.

I Overensstemmelse med Foranstaaende er der derfor ved Henvendelse til Direktionen for det Classenske Fideikommiss og Kjøbenhavns Magistrat søgt Oplysning om, hvorvidt bemeldte Direktion og Magistraten maatte være villige til at fjerne de tilstedeværende Hindringer for Etableringen af den af Kommissionen foreslaaede Frilagerindretning Syd for Lødboden paa den ovennævnte, Fideikommisset tilhørende Grund, men bemeldte Direktion har i denne Anledning udtalt, at Samme under Hensyn til de fundatsmæssige Bestemmelser ikke drifter sig til at indlade sig paa nogen Forhandling om en frivillig Afkøbsaelse af nævnte Grund med derpaa værende Bygninger, hvorimod Magistraten har